

РЕШЕНИЕ

№ 6236

гр. София, 20.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 02.07.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **3135** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 22 от Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД).

Образувано е по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], [жилищен адрес] вх. „Б”, ап. 14, срещу Заповед № Оз-1472/29.12.2011 г. на Директора на Главна Дирекция „Охранителна полиция” (ГДОП)- МВР, за отнемане на лиценз за извършване на частна охранителна дейност.

Становища на страните:

В жалбата наред със съображенията за допустимост на жалбата, по същество доводът за незаконосъобразност е допуснато нарушение на административнопроизводствените правила, конкретно разпоредбата на чл.26 от АПК. Административният орган не го уведомил редовно за започване на административното производство, тъй като не е било налице основание за уведомяване по реда на чл.61, ал.3 от АПК при известен адрес на дружеството по регистрация в Търговския регистър. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед като незаконосъобразна. Претендира разноски.

Ответникът – Директорът на Главна дирекция „Национална полиция”-МВР, правоприменик на Директора на ГДОП-МВР, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки, в които обосновава наред с възраженията за недопустимост и становище за законосъобразност на заповедта, като издадена от компетентен орган, при спазване на

административнопроизводствените правила, правилно приложение на материалния закон и съответствие с целта на закона.

Фактите по делото:

[фирма], [населено място], притежава лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 757/31.01.2006 г., по чл. 5, ал. 1, т.2 от ЗЧОД - за извършване на охрана на имуществото на физически или юридически лица,. Лицензът, е за извършване на дейностите на територията на област Я..

С писмо рег. № 15163/01.11.2011 г. на Директора на ОД на МВР Я., е уведомен директора на ГДОП-МВР, че лицето Н. П. Л., управител на охранителни фирми [фирма] и [фирма], е привлечен в качеството му на обвиняем по досъдебно производство № 797 / 2011 г. по описа на РУП Я., за престъпление по чл. 343б, ал.1 от НК. Досъдебното производство е изпратено в Районна прокуратура [населено място], с мнение за предаване на съд. Приложена е и справка за лице – установен извършител на престъпление – Н. П. Л., заявителски материал 11797 от 30.05.2011г. за проява по чл.345б, ал.1 от НП за управл.МПС-алк.над 1.2 на хиляда, образувано разследване по общ ред от разследващ полицаи, с мнение обвинение – разследване по общия ред, прокурорска преписка от 24.06.2011г. рег.№ 111891, дознание 11797, решение по преписката – РП Я..

За започналото административно производство лицето е уведомено съгласно съобщение рег. № ОВ – 9218 от 15.12.2011 г. на Директора на ГДОП, по реда на чл.61, ал.3 от АПК.

С предложение до директора на ГДОП-МВР, рег. № ОН-12922 / 29. 12. 2011 г. на началник отдел „Охранителна полиция”, е предложено отнемането на лиценза на [фирма], на основание чл. 21, ал. 1, т. 2, б. „б” от ЗЧОД, тъй като срещу управителя на дружеството е започнато наказателно преследване за умишлено престъпление от общ характер.

С обжалваната Заповед рег.№ Оз-1472 / 29. 12. 2011 г. на Директора на ГДОП е отнет лиценз на [фирма], [населено място], на основание чл. 21, ал. 1, т. 2, б. „б” от ЗЧОД като посоченото фактическо основание е служебно известното на органа обстоятелство, че срещу управителя на дружеството е започнато наказателно преследване за умишлено престъпление от общ характер.

За връчване на заповедта е изпратено по пощата на адреса на дружеството по ТР писмо с обратна разписка, върната с отбелязване „пратката не е потърсена от получателя”. Съгласно приложена разпечатка от интернет страницата на ГДОП-МВР заповедта е публикувана там на 30.01.2012г. На същата дата, видно от приложения по делото протокол, заповедта е поставена и на таблото за обявления в административната сграда на ГДОП, откъдето е свалена на 15.02.2012г.

С жалба вх. № при органа ВВ-2386/16.03.2012г., изпратена от жалбоподателя по пощата на 14.03.2012 г. е оспорена по съдебен ред Заповед № Оз-1472 / 29. 12. 2011 г.

По делото са представени копие от Определение № 27/13.02.2012г., с което е одобрено споразумение по НОХД № 177/2012 по описа на ЯРС и наказателното производство по делото прекратено.

Правни изводи на съда:

По допустимостта на жалбата: По делото не се установи твърдяното редовно връчване на процесната заповед по реда чл.61, ал.3 от АПК. Съгласно посочената разпоредба, когато адресът на някое от заинтересованите лица не е известен или то не е намерено

на посочения от него адрес, съобщението се поставя на таблото за обявления, в Интернет страницата на съответния орган или се оповестява по друг обичаен начин. Връщането на писмото с обратна разписка с отметка „пратката не е потърсена от получателя” не установява нито една от двете хипотези на разпоредбата на чл.61, ал.3 от АПК: нито че адресът на лицето не е известен, нито, че не е намерен на посочения от него адрес. Адресът на дружеството публично е оповестен в ТР. А обстоятелството, че получателят на писмото не се е явил в съответния пощенски клон да го получи и връщането му с отбелязването от страна на приемащата пощенска станция, че „пратката не е потърсена от получателя” не удостоверява, че лицето не е намерено на адрес. Такава изрична констатация за ненамиране на дружеството на адреса не е направена от длъжностно лице, което да е посетило адреса за връчване на заповедта, а видно от писмото на [фирма] – Б., по делото при разноса на пощата пощальонът оставя известия обр.210 и връща пратката на гише в очакване да бъде потърсена. Като не се установи предпоставка за процедурата по връчване по чл.61, ал.3 от АПК, то и последващите действия по обявяване на заповедта в Интернет и поставяне на табло не се явяват редовно връчване.

Предвид изложеното, съдът намира, че се оспорва в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган. Съгласно чл. 14 от ЗЧОД в редакцията към датата на издаване на заповедта лицензи за извършване на частна охранителна дейност се издават от Директора на ГДОП или от упълномощени от него лица. По аргумент и от чл. 21 от ЗЧОД, където са уредени основания за неиздаване или отнемане на лиценз, във вр. с чл.14 от закона, органът който е компетентен да издаде лиценз е компетентен и да го отнеме. В настоящия случай оспорената заповед е издадена от Директора на ГД „Охранителна полиция” – МВР, който съгласно цитираните разпоредби се явява материално компетентен орган да издава и респективно да отказва или отнема лицензи по реда и условията на ЗЧОД.

Съдът намира, че не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са съществени. Действително жалбоподателят не е бил надлежно уведомен за започналото производство по отнемане на лиценз му по съображенията изложени за допустимостта на жалбата. Но правото му на защита не е било ограничено до невъзможност да опровергае фактическите констатации на административния орган относно наличието на започнато наказателно преследване за умишлено престъпление от общ характер и съответно да представи доказателства предвид и обезпечената възможност за това в хода на съденото производство. При реализираното в пълен обем при съдебното обжалване право на защита жалбоподателят не е изложил съображения по същество и не е представил доказателства, които ако би бил направил, съответно представил пред административния орган в хода на административното производство би се стигнало до неиздаване на акта/издаване на акт с друг резултат. А това е признак дали нарушението на процесуалните правила е съществено, като в случая нарушението на чл.26 от АПК не е съществено такова.

Обжалваната заповед е издадена при правилно приложени на материалния закон. Съгласно посоченото в заповедта правно основание за издаването ѝ – чл. 21, ал. 1, т. 2, б.”б” от ЗЧОД лиценз не се издава, а издаденият се отнема, когато срещу едноличния

търговец, управителя или члена на управителния орган или неограничено отговорния съдружник в командитно или събирателно дружество е започнато наказателно преследване за умишлено престъпление от общ характер.

Безспорно по делото се доказва наличие на фактическо основание, попадащо под хипотезата на чл. 21, ал. 1, т. 2, б. „б” от ЗЧОД.

Управител на дружеството, притежател на отнетия лиценз [фирма], [населено място], е лицето Н. П. Л..

Видно от писмо рег. № 15163 / 01. 11. 2011 г. на Директора на ОД на МВР Я., срещу Л. е започнало наказателно преследване за умишлено престъпление от общ характер - за престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК. По делото също така е представено постановление за привличане на обвиняем от 04. 08. 2011 г. на разследващ полицай при ОД на МВР – Я., споразумение за решаване на делото в досъдебно производство от 06. 02. 2012 г., с което обвиняемият Н. П. Л. се е признал за виновен в извършването на престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК и определение № 27 по НОХД № 177/2012 г. по описа на Ямболски районен съд, Наказателно отделение – I състав, с което се одобрява постигнатото споразумение.

Извършеното престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК е такова от общ характер и е извършено при умишлена форма на вината. Поради това започнатото за него наказателно преследване срещу управителя на дружеството осъществява предпоставката на чл. 21, ал. 1, т. 2, б. „б” от ЗЧОД за отнемане на издадения лиценз и тази предпоставка е налице към датата на издаване на заповедта. Органът е задължен при условията на обвързана компетентност да отнеме лиценза при наличието на тази хипотеза.

Предвид изложената преценка на съда за законосъобразност на Заповед рег. № Оз-1472/29.12.2011 г., съдът приема, че оспорването ѝ по жалба на [фирма] следва да се отхвърли като неоснователно.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 6 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалбата на [фирма], [населено място], срещу Заповед рег. № Оз-1472/29.12.2011г. на Директора на Главна дирекция „Охранителна полиция”-МВР за отнемане на лиценз № 757/31.01.2006г. за извършване на частна охранителна дейност.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:
(Боряна Бороджиева)